

Cançó de la bona primavera.

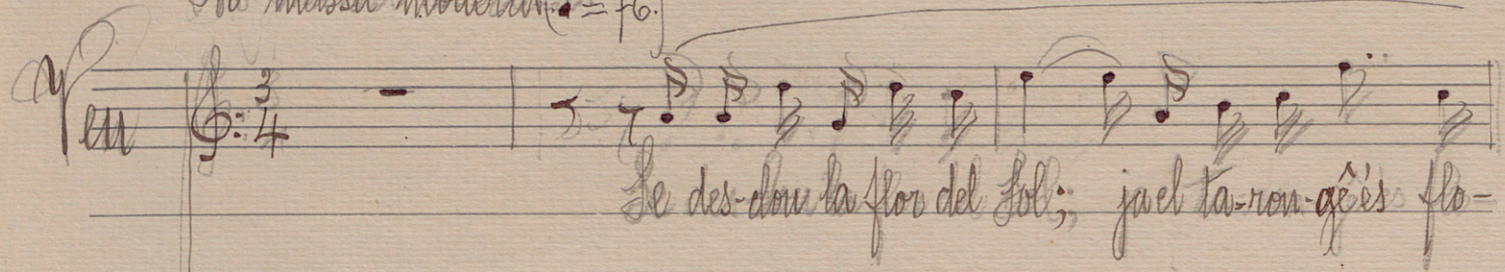
A una veu i piano.

Poesia de
Lluís Guarnier

Música de
Francesc Pujol

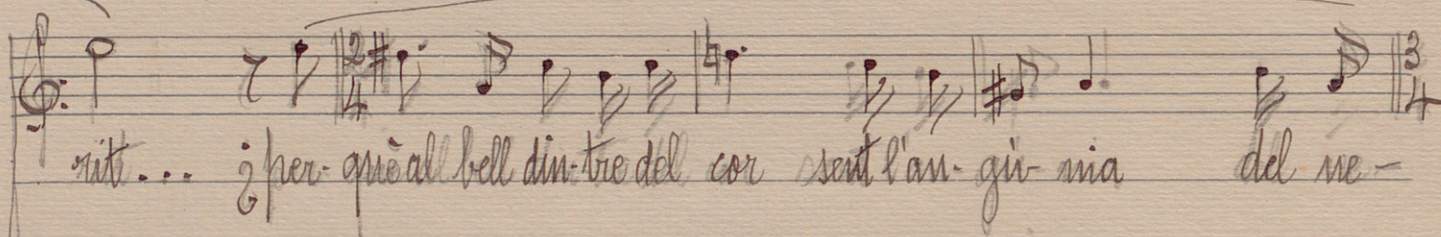
31 Mars 1939.

No massa moderat (♩ = 76)

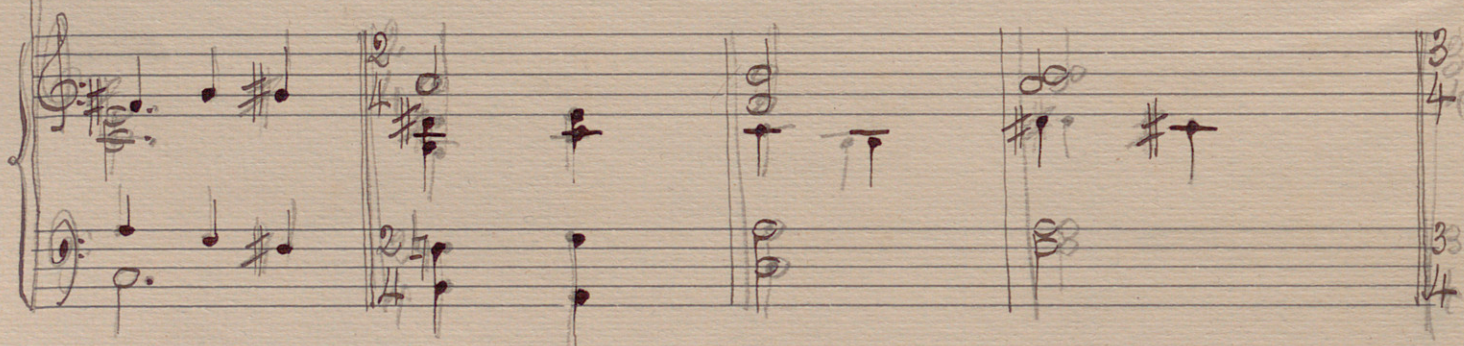
Veu 

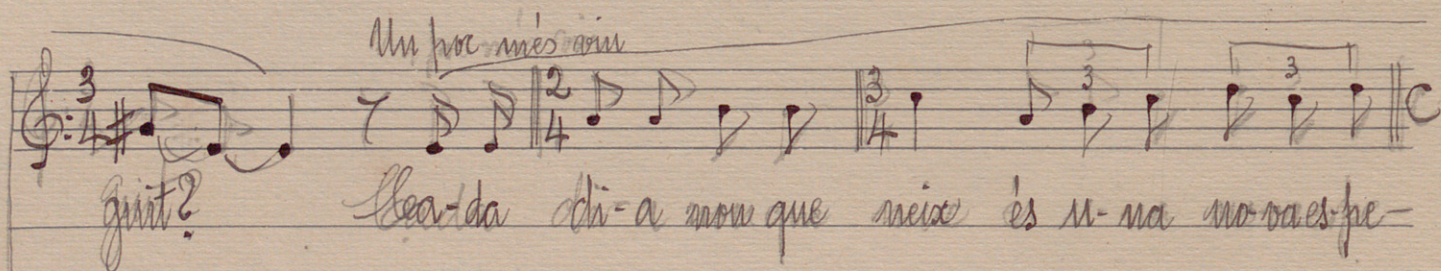
Se des-dou la flor del sol; ja el ta-ron-gè's flo-

Piano 

Veu 

rit... i per- què al bell din-tre del cor sent l'an-gü-mia del ne-

Piano 

Veu 

Un poc més aïm
gint? Sea-da di-a non que neix és u-na no-ra es pe-

Piano 

ran-ça, bla-va com el cel se-rè, ver-da com l'hor-ta gem-ma-da.

Són cançons llin-res les aus que en l'ai-re, tot ell fra-

gàn-cia, din-en l'im-ne de la vi-da que dei-xa son res-sòem

l'ai-gua del ri-e-rel que s'es-muny en-tre mol-sa-a-re-llu-ta-da. Els

ar-bres es van res-tint de flors en sa re-bro--ta-da; per d'in-tre les bran-ques

se-ques fa el sen mi-ra-de la sa-ba. La be-ne-dic-cio d'a-

bril és llum, bon-me, co-br, grà-cia que en to-tes les co-ses fa no-va vi-da ar-den-ta i

cla-ra. Tot és clar, tot es re- no-va, ja el ta-ron-gè és flo-rit. i per-

què al bell din-tre del cor hi ha l'an-gü-nia d'im-ne-guit?